

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 24 de setembre del 2003 la representació processal de la societat O.D. SL va formular demanda contra la societat Cia. A. SA i, subsidiàriament, contra la societat E.V. SA, manifestant que el fons de comerç de la demandant estava assegurat per la primera de les demandades, que la pòlissa cobria el risc de robatori i que la botiga a on aquest fons estava dipositat disposava d'alarmes connectades amb l'empresa demandada en segon lloc. Atès que el dia vuit d'octubre del 2002 es va produir un robatori a la citada botiga, reclamava que es condemnés a la companyia d'assegurances a pagar-li la suma de 172.616,61 euros, import de les mercaderies que li havien estat robades i, subsidiàriament, que es condemnés a la societat C.E.V. SA al pagament de la mateixa quantitat si el robatori havia estat conseqüència de la manca de funcionament de les alarmes connectades amb ella.

II.- La representació processal de la A. SA va contestar a la demanda argumentant que l'alarma de la botiga no funcionava en el moment del robatori, com la mateixa demandant reconeixia, i per tant el sinistre no estava cobert per la pòlissa, ja que en la mateixa es

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

feia constar que es disposava d'alarma connectada a una empresa de seguretat. Subsidiàriament al·legava que el demandant no havia provat el quantum del perjudici que en tot cas era de 135.197,10 euros.

III.- El dia 15 d'octubre del 2003 la representació processal de la companyia mercantil andorrana C.E.V. SA va formular excepció peremptòria de manca de legitimació passiva, argumentant que la instal·lació i el manteniment de l'alarma del negoci propietat de la demandant eren responsabilitat de l'empresa S., mentre que ells sols es comprometen a actuar en cas de rebre un senyal d'alarma i que el dia del robatori no van rebre cap senyal del negoci D.D.. Argumentava igualment que, havent-li manifestat el Sr. G. el dia 10 de setembre del 2002 que l'alarma havia saltat sense que ella en tingués constància, va comunicar per fax a S. aquesta anomalia. Respecte del fons, s'oposava a la demanda manifestant que el lloc per on van penetrar els lladres no estava cobert pels raigs infrarojos instal·lats a l'establiment i que, en tot cas, l'adversa no acreditava el perjudici sofert.

IV.- Les parts van formular oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

V.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 16 de novembre del 2005 desestimant íntegrament la demanda interposada per la societat "O.D. SL" imposant les costes de la instància a la demandant.

VI.- Contra la citada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat O.D. SL i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita es dicti Sentència revocant la d'instància i condemnant a la A. SA a satisfer-li la suma de 150.253,03 euros amb els interessos legals corresponents i, subsidiàriament, a la societat C.E.V. SA al pagament de la suma de 172.616,61 euros amb els interessos legals corresponents, així com la totalitat de les costes judicials en qualsevol dels dos casos.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- En primer lloc, al·lega la recurrent que la Sentència d'instància considera que la negligència de l'assegurador és suficient per excloure l'obligació d'indemnització, mentre que la companyia asseguradora en la seva carta de rebuig fonamentava la seva oposició únicament en que en el moment del robatori el sistema d'alarma no era connectat, raó per la qual entén que el deure de lleialtat processal comporta que l'examen de l'oposició de la companyia només pugui referir-se al contingut de la citada carta.

Per tal de desestimar aquest motiu del recurs és suficient posar de relleu que el fet que en la carta de rebuig de la indemnització l'asseguradora sols argumentés com a causa del mateix que l'alarma no estava connectada en el moment del robatori no impedeix que la Sentència destaquí que d'aquesta manca de connexió era responsable la demandant, ni que la demandada en la oposició a la demanda destaquí, i més tard provi, les nombroses negligències en què havia incorregut la demandant a l'hora de controlar el correcte funcionament de l'alarma, raó de més per negar la cobertura del sinistre i aquesta posició és compartida per l'Hble. Batlle, que no tenia perquè cenyir-se exclusivament a la carta de rebuig per decidir el litigi, encara que el que el motiu fonamental fos el que es manifestava en ella.

II.- Al·lega d'altra banda la recurrent que els lladres van actuar impunement perquè es van desplaçar per zones no cobertes per l'alarma, tenint en compte a més que si el sistema d'alarma instal·lat no era correcte o suficient per evitar el robatori això no era responsabilitat seva, ja que ella va complir amb l'obligació de contractar amb una empresa especialitzada per tal que portés a terme la instal·lació i per tant això no pot portar a l'asseguradora a rebutjar la indemnització quan aquest motiu a més no va ser articulat a la carta de rebuig.

Malgrat els arguments de la recurrent, cal destacar que, si l'alarma no funcionava, la forma en que es van desplaçar els lladres, que d'altra banda no s'ha provat, resulta irrellevant i la mateixa demandant afirma en la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

seva demanda (foli 25) que l'alarma no estava connectada el dia del robatori. D'altra banda, malgrat no fos determinant pel robatori, tampoc es pot defensar que si l'alarma no era idònia, o si no es feia el manteniment adequat, això no era responsabilitat de O.D. SL, ja que quan l'assegurat s'obliga a contractar un sistema d'alarma per evitar robatoris s'exclou la cobertura del sinistre si aquest sistema no és adequat o no es fa el manteniment correcte del mateix, amb independència que si la responsabilitat d'aquest fet no és seva l'assegurat pugui repercutir contra aquell que consideri responsable. No obstant, és evident que de sistemes d'alarma se'n poden contractar de molts tipus i amb diferents cobertures i que això depèn del preu que s'estigui disposat a pagar, de tal manera que aquell que vol assegurar un determinat risc, i més encara en el cas d'un negoci de joieria que comporta un evident perill de robatori, s'ha d'assegurar que l'alarma que s'instal·la proporciona una cobertura raonable del risc assegurat i que es fa un manteniment adequat, ja que confiar en què serà l'asseguradora la que pagarà el perjudici en comptes d'intentar evitar-lo, com presumiblement es faria si el risc l'hagués de suportar el perjudicat, comporta una evident mala fe.

En el cas present s'ha acreditat a les actuacions que, encara que l'alarma hagués funcionat, sols existia un sensor a la porta principal, l'alarma volumètrica no funcionava segons com es desplaressin els lladres permetent que aquests poguessin accedir a les joies impunement i que les càmeres d'enregistrament no funcionaven si no es disparava l'alarma, raó per la què cal considerar que el sistema instal·lat no sols no va funcionar, sinó que a més no era idoni per protegir la joieria en cas de robatori, sense que es pugui imputar aquests defectes a la companyia asseguradora per no haver comprovat si la instal·lació era la idònia, ja que és raonable que en aquests supòsits confiï en la bona fe de l'assegurat. D'altra banda, és correcte que l'asseguradora al·legui els arguments que estimi oportuns en front de la versió de la demandant de que era irrellevant que no funcionés l'alarma perquè els lladres es van desplaçar per llocs no coberts per ella, malgrat aquesta no fos la causa al·legada a la carta de rebut.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Pel que fa al manteniment de la instal·lació, no es poden admetre els arguments de la recurrent en el sentit que la pòlissa no l'obligava a contractar un servei de manteniment, quan és evident que no és suficient instal·lar un sistema d'alarma si no es té cura de mantenir-lo correctament i el fet que no es contractés el manteniment amb una empresa especialitzada, sinó que es fes càrrec del mateix el Director comercial de O.D. SL, que no es podia considerar un professional en aquesta tasca, un altre vegada presumiblement per estalviar costos, suposava evidentment un risc de que si la instal·lació no funcionava correctament, com finalment va succeir, no es detectés el problema o no es fes un seguiment per veure si estava reparat.

III.- Manifesta igualment la recurrent que el Sr. G. no ha incorregut en cap contradicció i que V. SA li va assegurar que s'encarregaria de que es reparés l'avaria quan es va detectar per primera vegada la defectuosa connexió, però tant si va incórrer en contradicció com si no, el que és evident és que no es pot argumentar que una vegada V. SA va conèixer que l'alarma s'havia connectat defectuosament i ho va comunicar a l'empresa instal·ladora el Sr. G. ja no s'havia de preocupar més per esbrinar si el defecte s'havia reparat o no, quan el risc de què el sistema seguís sense funcionar era evident i quan ell era precisament qui s'havia encarregat del manteniment de la instal·lació.

D'altra banda, en el mateix sentit que l'Hble. Batlle, entenem que el Sr. G. coneixia, o en tot cas havia de conèixer emprant la deguda diligència, que la connexió de l'alarma no funcionava correctament, ja que, havent-se produït una primera incidència el 10 de setembre quan V. SA li va comunicar que no havia rebut l'avís de l'alarma que es va disparar per error, no va comprovar, com ho havia de fer, si s'havia reparat la connexió.

IV.- De forma subsidiària manifesta igualment la recurrent que la responsabilitat de C.E.V. SA era clara, ja que havia de constatar el defecte de connexió perquè el verificava cada nit i per tant podia detectar qualsevol defecte.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

No obstant ha quedat acreditat a les actuacions que aquesta empresa estava obligada a comprovar cada nit que la connexió es feia (foli 653) i també a desplaçar-se al local en cas que rebés un avís d'alarma, però no s'ha provat que s'obligués a comprovar que aquesta connexió era correcte, i d'altra banda si no rebia l'avís de que l'alarma estava funcionant difícilment podia detectar que aquest fet s'havia produït. Per aquesta raó, entenem que dels defectes del sistema era responsable l'empresa instal·ladora o la persona que en controlava el manteniment i, com es posa de relleu a l'informe del perit Sr. A.M., V. SA no efectuava control de les incidències, ni es va signar cap contracte de manteniment per exprés desig de l'assegurada. Per tant, qui havia de detectar la deficiència era la persona que portava a terme el manteniment i qui havia de reparar-la era S. sense que es pugui imputar a V. SA cap negligència per no haver-ho fet.

VI.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la societat O.D. SL contra la Sentència dictada en data 16 de novembre del 2005 per l'Hble. Tribunal de Batlles que CONFIRMEM íntegrament imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-